

VOORREDE.

De waarheid der ontdekkingen en ervaringen van MARIA MONK is bestreden en verdedigd geworden. Zóó excentriek zijn de zonden, welke zij opgeeft als in het klooster door de geestelijke bewoners bedreven, dat men, om der wille der menschheid, zou wenschen ze niet te mogen gelooven. En toch — zij noemt personen; zij beschrijft localiteiten, en zij heeft getuigen, waarop niets kan worden afgedongen. Ligt het ook niet in den aard der zaak, dat in zulke inrigtingen, waar menschen zich ontmoeten in de kracht des levens, wél gevoed, zonder vermoeyjenden arbeid, en door de biecht gemakkelijk voor gewetensknaging gevrijwaard, zij zich aan de zonde van uitspatting overgeven? En gelijk het eene kwaad het andere teelt, zoo is ook van ontucht tot moord de schrede gemakkelijker, dan men, bij den eersten opslag, zou denken. Het zou zijn de geschiedenis in het aangezicht slaan, als men ontkennen wilde, dat althans vóór de negentiende eeuw, zulke gruwelen in de kloosters hebben plaats gehad. En zulke kloosters wil men in ons, door het Protestantisme, verzedelijkt vaderland stichten! Zulke kloosters durft men onbeschaamd genoeg, in prozá en poëzij, aanprijzen; aanprijzen als vrijplaatsen voor verleiding, als Bethel's waar men zielrust vindt!

Roomsche ouders! waagt er uwe kinderen niet aan, als het heil hunner zielen, hun tijdelijk en eeuwig geluk u nog eenigermate ter harte gaan! En gij, Protestanten! schande over u, als gij u bedriegen laat door den schijn, en uwe kinderen naar zulke inrigtingen zendt om daar onderwijs te erlangen. O! het ware hun en u beter als ge ze vóór dien tijd ten grave moest dragen. Zij worden er onteerd, mishandeld, in boosheid volleerd en.... vermoord.